

[16th August 1963]

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Sir, I introduce the Bill.

MR. DEPUTY SPEAKER: The Bill is introduced.

(2) THE MADRAS ESTATES LAND (REDUCTION OF RENT) AMENDMENT
BILL, 1963.

9-30
a.m.

THE HON. SRI V. RAMAIAH: Mr. Deputy Speaker, Sir, I beg to introduce the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963^a and move—

“That the Bill be taken into consideration.”

Sir, the Bill together with the Statement of Objects and Reasons was published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 29th July 1963.

Sub-section (2) of section 3 of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Act, 1947, empowers the State Government to fix, by order, reduced rates of rent payable in respect of each class of ryoti land in an estate as defined in the Madras Estates Land Act, 1908. Cases have come to the notice of the Government in which, after the publication of the said Rent Reduction notification a Court, Tribunal or other authority has held that the area specified in the order is not an “estate” or that any land specified in the order is not a ryoti land. At present, there is no provision in the Act as to what should happen in such cases, to the amount already collected by the State Government under sub-section (4) of section 3 of the Act or as to the rights and liabilities of the landholder and the tenant.

The cancellation of Rent Reduction notification, especially after a long spell, will cause undue hardship to the tenants in that they have to pay in one lump-sum the difference in rent which the landholder will demand in consequence of such cancellation. Provision has, therefore, been made so as to enable the tenant to pay the difference of rent in easy instalments not exceeding ten. In the Bill as published the tenant could apply to the Collector for fixing the number of instalments not exceeding Rs. 10 in which he could pay this amount. But, however, Government consider that the tenant should be enabled to get this relief even at the hands of the Court in which the landholder files his suit for arrears and also that the relief should extend to decrees already passed but not fully satisfied. I shall be moving amendments for this purpose.

As regards the period of limitation for the landholder filing suits, it is considered necessary to exclude in its computation the period from the date of publication of the notification under section 3 (2) of the Rent Reduction Act, and the date of the Court's decision holding such notification to be invalid.

The landholder will have to take credit for the amounts paid by the ryot to the Government under the Reduction of Rent Act and can only sue for the balance.

^a Published in the *Fort, St. George Gazette* Extraordinary, dated 29th July 1963.

16th August 1963]

[Sri V. Ramaiah]

With these words, Sir, I commend the Bill for the acceptance of the House.

Mr. DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963 be taken into consideration.”

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம் : மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்ற உப தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சென்னை குத்தகை குறைப்பு திருத்த மசோதாவைப் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 1947-ம் வருஷவாக்கில் குத்தகைக் குறைப்புச் சட்டம் ஒன்றை இந்த மாமன்றம் நிறைவேற்றியது. அதன்படி ஒரு சில இனம் நிலங்கள் உள்ள பகுதிகளிலே உள்ள நிலங்களெல்லாம் எஸ்டேட்டுகள் என்று சொல்லப்பட்டு, அந்த எஸ்டேட்டுகளிலிருந்து குத்தகை குறைக்கப்பட்டது அந்தச் சட்டத்தின் வாயிலாக. அப்படிச் குறிப்பிட்ட விதத்திலே அரசாங்கம் குத்தகையைச் சுமார் 16 வருஷ காலமாக வசூலித்து வந்தது. அதன் பின்னர் ஒரு சில நிலச்சுவாந்தார்கள் வழக்கு மன்றங்களுக்குச் சென்று குறிப்பிட்ட நிலங்கள் எஸ்டேட்டுகள் அல்ல என்று வழக்காடிய காரணத்தினாலும், வழக்கு மன்றங்கள், டிரிப்யூனல்களும் அவைகள் எஸ்டேட்டுகள் அல்ல என்று தீர்ப்பு அளித்து விட்ட காரணத்தினாலும், அந்த நிலங்கள் இந்த ரெண்ட் ரிடக்ஷன் சட்டத்தின் கீழ் வராமல், மேற்கொண்டு அரசாங்கம் வசூலித்த குத்தகை குறைந்த குத்தகையாக இருந்த காரணத்தினாலும், ஏற்கனவே அந்த நிலச்சுவாந்தார்கள் வசூலித்து வந்த குத்தகை மிக அதிகமாக இருந்த காரணத்தினாலும், அதிகமாக இருந்த குத்தகைத் தொகை யிலிருந்து, குறைவாக உள்ள குத்தகைத் தொகையைக் கழித்து, மீதம் உள்ள தொகைக்கு, அந்தத் தொகையை நிலச்சுவாந்தார்கள் பெற அருகதையுடையவர்களாக ஆகின்றார்கள். அப்படிப் பார்க்கப் போனால் ஏறக்குறைய 17 ஆண்டுகள் ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டின் படி குத்தகையை வசூலித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 17 ஆண்டுகளுக்கும் வித்தியாசம் இருக்கிறதல்லவா? ஏற்கெனவே அரசாங்கம் வசூலித்த தொகைக்கும் ஏற்கெனவே குடியானவர்கள் செலுத்தி வந்த தொகைக்குமிடையே உள்ள வித்தியாசத்திற்கு நிலச்சுவாந்தார்கள் வழக்கு தொடரலாம். அப்படி வழக்கு தொடர்ந்து அதற்கு டிக்ரி பெறலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. சாதாரணமாக மூன்று ஆண்டுகள் குத்தகை பாக்கியிருந்தால், மூன்று ஆண்டுகளுக்குமேல் போனால் லா ஆஃப் லிமிட்டேஷன்படி செல்லாது. இருந்தாலும் கூட ஏற்கெனவே அரசாங்கம் குறைந்த குத்தகைப்படி வசூலித்து வந்ததால் அதை நம்பி குடியானவர்கள் அதுதான் தங்களுக்கு ஏற்பட்ட நியாயமான குத்தகை, அது தான் குறைந்த விதப்படி வசூலிக்கப்படுகிற குத்தகை என்று நம்பி யிருந்தார்கள். இந்தச் சட்டப்படி 16 ஆண்டுகளுக்கு, குறைந்த குத்தகைக்கும் ஏற்கெனவே இருந்த குத்தகைக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தையும் செலுத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறார்கள். ஏற்கெனவே ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட்டுக்கு முன் செலுத்தி வந்த

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [16th August 1963]

தொகை ரூ. 100 என்று வைத்துக்கொண்டால், ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட்டுக்குப் பிறகு ரூ. 60 என்று வைத்துக்கொண்டால், வித்தியாசம் ரூ. 40 ஆகும். 16 ஆண்டுகளுக்கு மொத்தம் ரூ. 640-ஐ ஒரே சந்தர்ப்பத்தில் செலுத்தவேண்டிய நிர்ப்பந்தத்திற்கு இந்த மசோதா மூலமாக அவர்கள் ஆளாக்கப்படுகிறார்கள். அதோடு மட்டுமல்லாமல் இந்தத் திருத்த மசோதாவின் 10 ஆண்டுத் தவணைகளில் அந்தத் தொகையைச் செலுத்தலாம் என்று தவணை கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகத் தெரிகிறது. 10 தவணைகள் என்றால் ஒவ்வொரு தவணையும் ஆண்டுத் தவணை என்ற முறையில் 10 தவணைகளுக்கு மேற்படாமல் என்று இருக்கிறது. இதைப் பொருத்த வரையில் பத்தாம் உறுதியாகக் கிடைக்குமா என்பதற்குக்கூட இந்த மசோதாவில் உத்தரவாதம் இல்லை. கலெக்டர் உத்தரவு போடும்போது 6 தவணைகளுக்குள் கட்ட வேண்டும் என்று கூடச் சொல்லலாம். 10 தவணைகள் கொடுக்க வேண்டுமென்று இந்த ஷரத்து அமையவில்லை. அதோடு மட்டுமல்லாமல் குத்தகை பாக்கிக்கு 6 சத வீதிக் வட்டியையும் பெறலாம். எந்தத் தேதியிலிருந்து என்று கேட்டால் 1963-ம் ஆண்டு இந்தத் திருத்த மசோதா தேதியிலிருந்தாவது அல்லது ட்ரிப்யூனல் தீர்ப்பு ஏற்பட்ட தேதியிலிருந்தாவது எது பிற்பாடு இருக்கிறதோ அந்தத் தேதியிலிருந்து. இந்தத் திருத்த மசோதாவின்படி நிலச்சுவந்தார்களுக்கு 10 ஆண்டுகளுக்குள் 16 ஆண்டு வரையில் உள்ள வித்தியாசத்தை வசூலிக்கும் உரிமை கிடைக்கிறது. அப்படிப் பெறுகிற தொகைக்கு வட்டியும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே இந்தத் திருத்த மசோதாவைப் பொருத்த வரையில் குடியானவர்களுக்கு மிகவும் பாதகம் விளைவிப்பதாக இருக்கிறது என்று நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தாற்போல, நாம் பார்த்திருக்கிறோம், தேற்றைக்கு முன் தினம் இதே மாமன்றத்தில், உயர் நீதி மன்றம் விற்பனை வரி வழக்குகளில் ஒரு சில தீர்ப்புகள் வழங்கின, அதன்படி சர்க்கார் கஜானாவிற்கு ஏராளமான பணம் வராமல் போய்விடும், ஆகவே சட்டத்தை திருத்த வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் இருக்கிறோம் என்று விற்பனை வரியில் ஒரு சில திருத்தங்களைக் கொண்டு வந்தார்கள் கனம் அமைச்சர் அவர்கள். இந்தச் சட்டப்படி குடியானவர்கள் பல ஆண்டுகளாகத் செலுத்தாமல் இருந்தும், அரசாங்கம் குத்தகைக் குறைப்பு செய்தது என்று எண்ணி அது தான் செலுத்த வேண்டிய குத்தகை என்று நினைத்து இருந்தும், இப்போது உடனடியாக ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட்டு கொடுக்கப்பட்ட சலுகைகளை எடுத்து விட்டு ஏற்கெனவே எந்த விதத்தில் செலுத்தி வந்தார்களோ அந்த வீதத்திற்கும் இதற்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை நிலச் சுவந்தார்களுக்குச் செலுத்தவேண்டுமென்ற முறையில் இந்த திருத்த மசோதா இருக்கிறது. இதில் அரசாங்கம் தான் குத்தகைக் குறைப்பு செய்திருந்தது, அதன்படி செலுத்த வேண்டுமென்று செலுத்தி வந்தவர்களுக்கு பெரிய பாதிப்பை உண்டாக்குகிறோம். ஆகவே இந்த மசோதா குடியானவர்களுக்கு நன்மை பயப்பதாக இல்லை. நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன்,

16th August 1963]

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

விற்பனை வரி மூலமாகச் சர்க்கார் கஜானாவிற்குப் பணம் வரவில்லை, ஆகவே சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டுமென்று திருத்திய சர்க்கார், குத்தகை பாக்கிகளை குடியானவர்கள் கொடுக்க வேண்டியதில்லை, ரெண்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட்படி எவ்வளவு குத்தகை செலுத்தி வந்தார்கள்னோ அதைத் தொடர்ந்து செலுத்தி வந்தால் போதும் என்று ஏன் செய்யக் கூடாது, ஏன் குடியானவர்களுக்கு இது போன்ற ஒரு நிவாரணத்தை அளிக்கக் கூடாது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்த்து, அதற்குத் தகுந்தபடி இந்தத் திருத்த மசோதாவை அமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* திரு. செ. மாதவன் : மதிப்பிற்குரிய சட்டமன்ற துணை தலைவர் அவர்களே, நாடு சுதந்திரம் பெறுவதற்கு முன்னால், இந்த நாட்டை ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சி, மக்களைப் பார்த்து உங்களுக்கு பல உரிமைகளை தரப் போகிறோம் என்றெல்லாம் சொல்லியது. அதன் விளைவாக 1947-ல் இந்த வரிக் குறைப்புச் சட்டம் வந்தது. அன்றைக்கு இந்த மசோதாவை கொண்டு வந்தபோது, காங்கிரஸ் கட்சி, நாங்கள் ஜமீன்தார்களையும் இனாம்தார்களையும் எடுத்து விடப்போகின்றோம், அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டிய வரிகளை குறைக்கப் போகின்றோம் என்று சொல்லித்தான் 1947-ல் இந்தச் சட்டத்தை சட்ட மன்றத்தில் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்கள். இந்தச் சட்டத்தை அன்றைக்குக் கொண்டு வந்த நேரத்தில், அன்றைக்கு ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்த திரு. காளா வெங்கட்ராவ் அவர்கள் இதைப் பற்றி மிக தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜமீன் என்று சொல்லும் போது இனாம்களையும் சேர்த்துத்தான். ஜமீன் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுக்கு பல உரிமைகளைக் கொடுக்கும்போது இனம் பிரதேசத்திலுள்ள மக்களுக்கும் வரி குறைப்பு செய்வதற்கும் எண்ணியிருக்கிறோம். என்று அன்றைக்கு மிக தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு இருந்த அமைச்சரவையை விட இன்றைக்குள்ள அமைச்சரவை பிற்போக்கான அமைச்சரவை என்று யாரும் சொல்ல மாட்டார்கள். அதே நேரத்தில் அன்றைக்கு இந்த மசோதா பற்றி மன்றத்தில் விவாதம் நடைபெறும்போது, விவாதத்தில் கலந்து கொண்டு பேசிய கனம் அங்கத்தினர் ஒருவர் மிகத் தெளிவாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஜமீன்தார்கள் கொடுமைக்காரர்கள், கொள்ளைக்காரர்கள், குண்டர்களை வைத்து மக்களை கஷ்டப்படுத்தக்கூடிய அளவுக்குக் கொடுமைக்காரர்களாக இருக்கிறார்கள், அந்த அளவுக்கு விவசாயப் பெருங்குடி மக்களை கஷ்டப்படுத்துகிறார்கள். அதே போல்தான் இனம்தார்களும் கொடுமைக்காரர்களாகவே இருக்கிறார்கள் என்று அன்றைக்கு விவாதத்திலே கலந்து கொண்ட ஒரு கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த அங்கத்தினர் வேறு யாரும்ல்ல, இன்றைக்கு விவசாய அமைச்சராக அமர்ந்திருக்கின்ற திரு. கக்கன் அவர்கள் தான் அன்றையதின விவாதத்தில் நான் முன்னால் கூறிய கருத்துக்களை எல்லாம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அன்றைக்கு அவர்கள் கூறிய கருத்து இன்றைக்கும் அமைச்சரவை

THE MADRAS ESTATES LAND (REDUCTION OF RENT)
AMENDMENT BILL, 1963

[திரு. செ. மாதவன்] [16th August 1963]

யில் இருக்கும் என்று நான் நம்புகிறேன். ஜமின்தார்கள் கொள்ளைக் காரர்கள், கொடுமைக்காரர்கள், இனும்தார்கள் கொடுமைக்காரர்கள் இவர்களை எல்லாம் ஒழித்தாக வேண்டும் என்றெல்லாம் அன்றைக்கு வர்ணித்திருக்கிறார்கள். இந்தக் கருத்துக்கள் எல்லாம் 1947-ல் இன்றைக்கு அமைச்சராக வீற்றிருக்கின்ற கனம் கக்கன் அவர்கள் கூறிய கருத்துக்கள். இன்றைக்கு அந்த கருத்துக் களுக்கு இந்த அரசாங்கம் மதிப்புத் தர மறுப்பதற்கு காரணம் என்ன? இரண்டு பகுதிகளிலும் ஒரே நிலைமை இருக்கும்போது ஒரு பகுதியில் மட்டும் விலக்கு கொடுக்கப்படும் என்று சொல்வதில் என்ன பொருள் இருக்கிறது? இனம் பகுதிகளில் இருக்கும் கொடுமைகளை நீக்கப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறவர்கள் இதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். வரிக்குறைப்பு என்று சொல்லும்போது, இனம் பிரதேசங்களையும் இதில் சேர்த்துக் கொண்டாக வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல், இனம் பிரதேசங்களுக்காகத் தனியாக வேறு சட்டம் கொண்டு வரப்போகிறோம் என்று சொல்லுவதால் மட்டும் பிரயோசனமில்லை. இப்போது இதன் கூடவே இனம் பிரதேசத் திலுள்ள மக்களுக்கும் வரிக்குறைப்பு செய்வதற்கு தயக்கம் காட்டுவதன் காரணம் என்ன? ஒரு சில இனும்தார்களுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு இராது என்று நம்புகிறேன். அப்படியிருக்கும்பாது இந்தத் திருத்த மசோதாவை எல்லாப் பகுதியிலுள்ள மக்களுக்கும் முழுக்க முழுக்க பிரயோசனப் படக்கூடிய அளவில் ஏன் கொண்டு வரக் கூடாது என்பதை அரசாங்கம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு வரிக்குறைப்புச் சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று நான் கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்களிடத் திலும் கனம் ரெவின்யூ அமைச்சர் அவர்களிடத்திலும் கேட்டுக் கொண்டேன். இப்போது அம்மாதிரிப் பட்ட சட்டம் கொண்டு வந்ததற்காக நான் நன்றி செலுத்த கடமைப்பட்டுள்ளேன். ஆனால் கனம் அமைச்சர்கள் கொடுத்த வாக்குறுதிக்கும் இப்போது சட்டத்தில் கொண்டு வந்திருக்கும் விதிகளுக்கும் ஏதாவது சம்பந்தம் இருக்கிறதா என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இம்மாதிரிப்பட்ட ஒரு சட்டம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டபோது, கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிட்டார்கள். முக்கியமாக, சர்க்காருடைய சட்டத்தினால் விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். உயர் நீதி மன்றம் ஒரு சில தீர்ப்புகளை வழங்கியிருக்கிறது. அத் தீர்ப்பின் காரணமாகவும், சர்க்காருடைய செயல்களின் காரணமாகவும், சாதாரண விவசாய மக்கள் 10, 12 ஆண்டுகள் சேர்ந்து குத்தகைத் தொகையை இப்போது செலுத்த வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு அரசாங்கம் தந்திருக்கும் விளக்கம், வரிப் பளுவை நீக்காவிட்டாலும் ஆண்டு தோறும், இவ்வளவு செலுத்தவேண்டும் என்று ஒரு சலுகையை கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்

16th August 1963] [திரு. செ. மாதவன்]

போது அதிக பட்சம் 12 ஆண்டுகள் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் முன்னால் 10 ஆண்டுகள் என்று வைப்பதாக சொல்லப்பட்டது. அது மட்டுமல்ல, முன்னால் நான் சொன்ன கருத்துக்களுக்கும் இப்போது சட்டத்தில் சொல்லப்படுகிற கருத்துக்களுக்கும் முரண்பாடு இருக்கிறது. ஒரு உதாரணத்தைச் சொல்லுகிறேன். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் மருதிப்பட்டி என்கிற ஒரு கிராமம் இருக்கிறது. அந்தக் கிராமம் 1947-ல் வரிக்குறைப்புச் சட்டத்தின் மூலம் அரசாங்கம் நோட்டிபிக்கேஷன் செய்தது. இதைப் பார்த்த நிலச்சுவாந்தார் நீதி மன்றத்தில் வழக்குப்போட்டு ஸ்டே வாங்கினார். சர்க்கார் நோட்டிபிக்கேஷன் செய்த பின்னால் விவசாயிகள் 10½ ரூபாய் செலுத்த வேண்டியிருந்தது. நீதி மன்றத்தில் வழக்கு பல ஆண்டுகள் நடந்தது. கடைசியில் சர்க்காருடைய உத்தரவு செல்லாது என்று நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்தது. அது தான் இந்தத் திருத்தச் சட்டத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. உண்மையிலேயே அங்குள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்கள் இந்தச் சட்டம் வராவிட்டால், அதாவது நோட்டிபிக்கேஷன் செய்வதற்கு முன்னால் இருந்தது போன்று ஆண்டு தோறும் நிலச்சுவாந்தாருக்கு தாங்கள் செலுத்த வேண்டியதை செலுத்திவிட்டு மிக அமைதியாகக் காலம் கழித்துக் கொண்டிருந்திருப்பார்கள். ஆனால் சர்க்காருடைய உத்தரவு வந்ததின் பின்னால் 10½ ரூபாய் கட்ட வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது. சர்க்காருடைய சட்டம், அதன் காரணமாக எழுந்த நோட்டிபிக்கேஷன், நீதிமன்றத்தில் வழக்கு பல ஆண்டுகளாக நடந்து, கடைசியில் சர்க்கார் உத்தரவு செல்லாது என்று நீதி மன்றத்தில் தீர்ப்பு கொடுத்தது—இதன் காரணமாக இப்போது சாதாரண விவசாய மக்கள் ஒரே சமயத்தில் ஏராளமான குத்தகைத் தொகையை செலுத்தவேண்டிய ஒரு சூழ்நிலை ஏற்பட்டது. இம்மாதிரிப்பட்ட சூழ்நிலையில் விளைவை ஆராய்ந்துப் பார்த்தால், கடைசியில் தனிப்பட்ட விவசாயி கஷ்டப்படவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. அங்குள்ள விவசாயிகளை எடுத்துக்கொண்டால் சாதாரணமாக ஒரு ஏக்கர், ஒன்றரை ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள். இப்படிப்பட்டவர்கள் இந்தச் சட்டத்தின் மூலமாக தற்போது ஒரே ஆண்டில் எல்லாத் தொகைகளையும் கொடுக்க முடியுமா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். இப்போதுள்ள சட்டத்தின்படி எல்லாத் தொகைகளையும் செலுத்தாவிட்டால் நிலச்சுவாந்தார் வரி பாக்கிக்காக நிலத்தின் மீது கேஸ் தொடருவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிறது. பொதுவாக விவசாய மக்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற தீமையைப் போக்குவதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் தெளிவாக யார் யாருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெளிவாக சொல்லவில்லை. சில இடத்தில் கலெக்டருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சர்க்காரும் இப்போது சில திருத்தங்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தங்கள் கூட கனம் சட்ட அமைச்சர் அவர்களுடைய கவனத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டதா என்று தெரியவில்லை. கனம் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் இதைப்பற்றி சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்

[திரு. செ. மாதவன்]

[16th August 1963]

என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதிலும் குழப்பம் இருக்கிறது. இப்போது கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்ற திருத்தத்தைப் பார்த்தாலும் யாருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது ஒரே குழப்பமாகத்தான் இருக்கிறது. அதோடு பத்து ஆண்டுகள் என்று (not exceeding ten years) சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதில் வசூல் செய்வதற்கு யாருக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெளிவாகச் சொல்லப்படவில்லை. விதிகள் செய்யும் போது தனியாக போட்டுக் கொள்ளலாம் என்று சொல்லக் கூடும். நான் குறிப்பிட்டபிட்டு, எத்தனை ஆண்டுகள், அல்லது எத்தனை பசவிகள் பாக்கியிருக்கின்றன என்று பார்த்து, அத்தனை ஆண்டுகள் காலத் தவணையில் பாக்கியைக் கட்டுவதற்கு உரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் முன்னால் கேட்டிருந்தேன். ஆனால் இப்போது வந்திருக்கின்ற சட்டத்தில் அவ்விதம் கொடுக்கப்படவில்லை. 1955-ம் ஆண்டு என்று நினைக்கின்றேன். திரு. ராஜ கோபாலாச்சாரியார் அவர்கள் முதலமைச்சராக இருந்த நேரத்தில் விவசாயிகளுக்கு ஒரு நிவாரணச் சட்டம் கொண்டு வந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் நீதி மன்றத்தில் விவசாயிகள் எத்தனை தவணைகளில் கடன்களை செலுத்த வேண்டும் என்று உரிமை கொண்டாட வழி செய்யப்பட்டது. அந்த உரிமை இந்தச் சட்டத்திலே வழங்கப்படவில்லை. காரணம் என்ன? 'எனக்கு இத்தனை ஆண்டுகளுக்குப் பாக்கி இருக்கிறது, அதற்கு டிக்கிரி வேண்டும்' என்று கோரி நிலச்சுவாந்தார் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்கிறார். ஏழை விவசாய மக்கள் பெரும்பாலும் நீதி மன்றத்திற்குச் செல்ல மாட்டார்கள். அப்பொழுது என்ன விளைவாகிறது? இந்தச் சட்டத்தின்படி அந்த விவசாயிகளும் நீதி மன்றத்திற்குச் சென்று ஒரு மனுப் போட்டு, 'எங்களுக்கு இந்தத் தொகையைக் கட்டத் தவணை கொடுக்க வேண்டும்' என்று கேட்க, அந்த நீதிபதி என்ன நினைக்கிறாரோ அத்தனை தவணையில் கொடுக்கலாம் என்கிற அளவுக்குதான் இந்தத் திருத்தம் வழி செய்கின்றது.

1955-ல் கொடுக்கப்பட்ட உரிமை போல, இந்தச் சட்டத்தில் ஒரு நிலச்சுவாந்தாரருக்குப் பழைய பசவிகளுக்குள்ள பாக்கியை டிக்கிரி செய்யும்போது, 'எத்தனை பசவிக்குக் கொடுக்கவிலையோ அத்தனை தவணையில் விவசாயி கொடுப்பதற்கு உரிமை உண்டு' என்று சொல்லி விட்டால் என்ன? அதன்படி என்ன தவறு நேர்ந்து விட முடியும். இந்த டிஸ்க்ரிஷனை ஏன் நீதிபதிக்குக் கொடுக்கிறீர்கள். சட்டத்தில் பயனை உணர்ந்து நீதிபதி discretion -ஐ உபயோகப்படுத்துவாரா? ஏன் இந்த சந்தேகச் சூழ்நிலை? என்பதைப்பற்றித் தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

குதிரை கிழே தள்ளியதோடல்லாமல் குழியும் பறித்தது என்று சொல்வார்கள். அதுபோல், சர்க்கார் செய்த தவறினால் விவசாய மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அதற்காக இந்தத் திருத்த மசோதாவில் ஒரு பிரிவு 'வட்டி கொடுக்க வேண்டும்' என்று இருக்கிறது. இந்தப் பிரிவைச் சட்டத் துறை அமைச்சர்

16th August 1963] [திரு. செ. மாதவன்]

அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அந்தத் திருத்தத்தைப் படித்துப் பார்த்தால், ஏற்கனவே இதுபோன்ற குத்தகை பாக்கி ஏற்பட்டு, நீதி மன்றத்தினர் டிக்ரி கொடுத்திருந்தால், அந்த டிக்ரியிலே பொதுச் சட்டத்தின் (காமன் லா) கீழ் 6 சத விகிதம் வட்டி கேட்கலாம். நீதி மன்றம் கொடுத்த தீர்ப்பின்படியும் வட்டி கேட்கலாம். அதாவது காமன் லா வின் கீழும் வட்டி கேட்கலாம். அந்தப் பிரிவு ஏற்கனவே இருக்கிறது. புதிதாக ஒரு பிரிவின் கீழ் 6 பர்ஸண்ட் வட்டி உண்டு என்றால் விளைவு என்ன ஆகும்? ஏற்கனவே டிக்ரி செய்வதற்கு இந்தச் சட்டத்தில் வழி செய்யப் படுகிறது. ஏற்கனவே டிக்ரி ஆகிவிட்டால் புதிதாக 6 சத விகிதம் வட்டி என்று சேர்த்து விட்டால் 12 சத விகிதம் வட்டி கேட்கக் கூடிய உரிமை நிலச்சுவாந்தார்களுக்கு வழங்கக்கூடிய ஒரு ஊகம் இதில் இருக்கிறது. வழங்க முடியாது என்று வாதிக்கலாம். ஆனால், நீதி மன்றத்திற்குச் செல்லும்போது, ஏற்கனவே ஒரு டிக்ரி 6 சத விகிதம் வட்டி அந்த நிலச்சுவாந்தாருக்குக் கிடைத் திருக்கிறது. இப்பொழுது, அதே நிலச்சுவாந்தார் இந்தப் பிரிவின் கீழே மேலும் ஒரு 6 சத விகிதம் வட்டி கேட்க வழி இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்து, 6 சத விகிதம் வட்டியை இந்த ஷரத்திலே சேர்க்க என்ன மார்க்கம் இருக்கிறது என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். பொதுச் சட்டத்தின் கீழ் 6 சத விகிதம் வட்டி யாருக்கும் உண்டு. ஆகவே, அது தேவை இல்லை என்று நான் கூறிக் கொள்ளுகின்றேன். அந்த முறையில் ஏற்கனவே நீதி வழங்கப்பட்டால் அதிலே ஒரு இடர்ப்பாடு ஏற்படும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன். அந்த முறையில், கனம் அமைச்சர் அவர்கள், இதுபோன்ற திருத்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வரும்போது, விவசாயிகளுடைய நன்மையைக் கருதியாவது, சற்று பூரணத்துவமாக ஆராய்ந்து வரி விலக்கு அளிக்க வேண்டும். அல்லது கொடுக்கப்படக்கூடிய தவணைகளைத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டும் வண்ணம் எத்தனை பசலிகளுக்குத் தீர்ப்பு வழங்கப்படுகிறதோ அத்தனை பசலிகளுக்கு அவர்களே கட்டுவதற்கு விவசாயிகளுக்கு உரிமை உண்டு என்கிற அளவில் இந்தச் சட்டத்தில் குறிப்பட வேண்டும் என்பதற்காகத் தான் நான் இது சம்பந்தமாகச் சில திருத்தங்களைக் கொடுத்திருக்கிறேன். என்னுடைய திருத்தங்களை ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் சர்க்கார் தரப்பில் அதே திருத்தங்களை கொண்டு வந்தாலும் எனக்கு ஆட்சேபணை இல்லை. ஏற்கனவே விவசாயிகளுக்கு விதி விலக்கு அளிக்கக்கூடிய சட்டத்தில் இருக்கும் திருத்தத்தைத் தான் நான் கொண்டு வந்திருக்கிறேன். அந்தத் திருத்தங்கள் ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடிக்கிறேன்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : பாயின்ட் ஆஃப் பர்ஸனல் எக்ஸ்ப்ளேனேஷன், சார், மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் திரு. மாதவன் அவர்கள் பேசும்போது, நான் ஏதோ 1947-ஆம் வருஷத்தில் ஐயீந்தார் களையும் இனாம்தார்களையும் பற்றிப் பேசுகையில், கொள்ளைக்காரர்கள் என்றும், கொடுமைப்படுத்தக்கூடியவர்கள் என்றும் குறிப்

[திரு. பூ. கக்கன்] [16th August 1963]

பிட்டதாகச் சொன்னார்கள். கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் வழக் அறிஞர். சில சமயங்களில் உண்மைக்கு விரோதமாகவும் சொல்லக் கூடிய திறமை வாய்ந்த வழக்கறிஞர் அவர்கள். அந்த முறையிலே தான், நான் பேசாத ஒன்றை நான் பேசியதாகக் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் என்னுடைய பெயரை இந்தச் சபையில் இழுத்திருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று நான் இந்தச் சமயத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன்.

திரு. செ. மாதவன் : தலைவர் அவர்களே, இதை எதிர்ப்பார்த்தே நான் தயாராக வந்திருக்கிறேன். 1947-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 10-ஆம் தேதியன்று கனம் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்கள் இந்தச் சபையில் பேசிய குறிப்பு ஒன்றை நான் இங்கே படிக்கின்றேன். அவர் பேசியதாவது :

“இந்த ஜமீந்தார்கள் உதவிக்குக் குண்டர்களை வைத்திருக்கிறார்கள். கொள்ளைக்காரன் மாதிரி இவர்களே எடுத்துக் கொண்டு போவார்கள். அவர்களைக் காப்பாற்ற நாதி கிடையாது . . . இனம்தார்களைப் பார்த்தால் அவர்களும் ஜமீந்தார்களைப்போல் கொடுமாதத்தான் நடக்கிறார்கள் . . .” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள்.

கனம் திரு. பூ. கக்கன் : ‘குண்டர்களை வைத்து வரி வசூலித்து வருகிறார்கள்’ என்று சொல்லியிருப்பேனே அல்லாது, அவர்களைக் ‘குண்டர்கள்’ என்றோ, ‘கொடுமைக்காரர்கள்’ என்றோ நான் சொல்லவில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவின் மீது என்னுடைய கருத்துக்கள் சிலவற்றை நான் கூற விரும்புகிறேன். 1947-ஆம் வருஷம் ஜமீன் ஒழிப்பு மசோதா வந்தபோது, அப்பொழுது நாட்டிலுள்ள எல்லா ஜமீன் கிராமங்களையும், இனம் கிராமங்களையும் ஒழித்துவிட்டு, அவைகளை அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டு, குடியானவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்ற கொள்கையின் அடிப்படையில் கொண்டு வரப்பட்டது. அப்பொழுது செலக்ட் கமிட்டியார் இனம் கிராமங்களை அந்த மசோதாவிலிருந்து நீக்கவிட்டார்கள். அப்பொழுது சட்டசபையிலும் பலவிதமான அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டதன் பேரில், ஜமீன்கள் ஒழிப்பு மட்டும் மசோதாவில் சேர்க்கப்பட்டு, இனங்கள் ஒழிப்பு சேர்க்கப்படவில்லை. அந்த மசோதாவின் மீது நாங்களெல்லாம் வாதம் செய்தோம். நானும் அந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டேன். செலக்ட் கமிட்டியிலும் நான் அங்கத்தினனாக இருந்தேன். கனம் அமைச்சர் திரு. கக்கன் அவர்களுக்கு நான் வக்காலத்து வாங்கிப் பேசுவதுபோல் நான் பேசவில்லை. அவர்களைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள அவருக்குத் தெரியும். இந்த நாட்டிலே அரசாங்கம் தங்களுடைய அதிகாரிகளின் மூலம் வரி வசூலிக்கும் முறை வேறு. ஜமீன்தார்கள், இனம்தார்கள் வரி வசூலிக்கும் முறை வேறு. ஜமீன் கிராமங்களில் ஜமீன்தார்கள் தங்களுக்குக் கீழ் இருக்கும் ஏழைக் குடியானவர்களிட

16th August 1963]

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

மிருந்து, சில குண்டர்களை வைத்துக்கொண்டு—கொள்ளைக்காரன் வீடுகளில் புகுந்து எடுப்பதைப்போல—வரி வசூலித்தார்கள் என்ற கருத்தில் கனம் திரு. கக்கன் அவர்கள் அன்று சொன்னார்களே தவிர, ஜமீன்தார்களைக் குண்டர்கள் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. நிச்சயமாக நாங்களும் அந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்டோம். அதனால் அன்று நடந்தது என்ன என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஜமீன்தார்களைக் கொள்ளைக்காரர்கள் என்று அவர்கள் சொல்லவில்லை. கொள்ளைக்காரன் எப்படியெல்லாம் வாங்கிக் கொள்வானோ அம்மாதிரி குடிசைமீட்டமிருந்து ஜமீன்தார்கள் வாங்கினார்களே, அது நியாயமா? என்றுதான் கேட்டார்கள்.

திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்த சில கனம் நண்பர்கள் பேசும்போது, 'அன்றைக்கு அப்படி சொன்னீர்களே!' என்று இருபது வருஷங்களுக்கு முன்னால் பேசியதைப்பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார்கள். கனம் அங்கத்தினர் திரு. கருணாநிதி அவர்கள்கூட அன்று அப்படி குறிப்பிட்டார்கள். காலம் வெகு வேகமாகச் சுழன்று கொண்டிருப்பது அவர்களுக்கே தெரியும். இன்றைக்கு நாம் என்ன நினைக்கிறோம், என்ன சொல்கிறோம் என்பதை முதலில் கவனிக்க வேண்டும்.

இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த மசோதாவின் மூலம் இனம் கிராமங்களை எடுத்துவிட்டு, ரயத்துவாரியாக அவற்றை மாற்றிவிடுகிறோம். ஜமீன்களைப் போலத்தான் இனங்களின் நிலைமையும் இருக்கின்றன என்று கருத்தில்தான், இனம் கிராமங்களிலுள்ள குடியானவர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டும் என்று கனம் திரு. கக்கன் அவர்கள் அன்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். 'ஜமீன் முறையில் இருந்ததைக் காட்டிலும், இனம் முறையில் இன்னும் அதிகம் கடுமையாக ரயத்துக்கள் நடத்தப்படுகிறார்களே, அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டாமா?' என்று நாங்கள் அப்பொழுது கேட்டோம். அதற்கு அப்பொழுதிருந்த ரெவின்யூ அமைச்சர், 'சட்டம் கொண்டுவரப் போகிறோம்' என்று சொன்னார்கள். 'எங்களுக்கு உடனடியாக பாதுகாப்பு வேண்டுமே' என்று கேட்போது, 'சட்டம் வரத் தாமதம் ஆனாலும், ரென்ட் ரிடக்ஷன் சட்டம் கொண்டு வந்து, இனம் கிராமங்களில் உள்ள ரயத்துக்களுக்கும் பரிகாரம் கொடுப்போம்' என்று சொன்னார்கள். அதிலே பாதுகாப்பு கொண்டு வந்தார்கள். அதை நாங்கள் ஒரு தற்காலிகப் பரிகாரமாக அப்பொழுது நினைத்தோம். ரென்ட் ரிடக்ஷன் சட்டத்தை அரசாங்கம் செய்து விட்டது. ரெவின்யூ அதிகாரிகள் ஒவ்வொரு கிராமமாகப் பரிசீலனை செய்து, எது எது ரென்ட் ரிடக்ஷனில் வரலாம் என்று பரிசீலனை செய்து எடுத்தார்கள். சட்டம் இங்கே நிறைவேற்றப்பட்டபின், அந்தச் சட்டத்திற்குப் பலர் பலவிதமான வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள். செக்ரடேரியட்டில் ஒரு வியாக்கியானம் கொடுக்கிறார்கள். ரெவின்யூ போர்டிலே ஒரு வியாக்கியானம் கொடுக்கிறார்கள். கோர்ட்டில் ஒரு வியாக்கியானம் கொடுக்கிறார்கள். கோர்ட்டைப்

[திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்] [16th August 1963]

10-00
a. m.

பற்றி நாம் சட்டசபையில் ஒன்றுமே சொல்லக் கூடாது என்று வாய்ப் பூட்டு போட்டுவிடுவார்கள். அதனால், கோர்ட்டைப்பற்றி ஒன்றும் நான் சொல்ல விரும்பவில்லை. ஆக, இரண்டு விதமான அபிப்பிராயங்கள் கொடுக்கப்படுகின்றன. ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டில் உள்ளவற்றுக்கு ரெவினியூ இலாகா, ட்ரைப்யூனல், ரெவினியூ போர்டு, அதற்கு மேல் செக்டரேரியட் ஆகியவைகள் பரிசீலனை செய்து, பழைய ரிகார்டுகளை யெல்லாம் பார்த்து, குறிப்பிட்ட கிராமங்கள் ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டின் கீழ் வரலாம் என்று கெஜட் பண்ணுவதற்கு இரண்டு, மூன்று வருஷங்கள் ஆகும். இப்படி இரண்டு, மூன்று வருஷங்கள் பரிசீலனை செய்துதான் அரசாங்க அதிகாரிகள் ஒரு கிராமத்தை ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டின் கீழ்க் கொண்டு வருகிறார்கள். அப்படிக் கொண்டுவரும்போது, இனம் தார்களில் ஒரு சிலர், இல்லாத ரிக்கார்டை உற்பத்தி பண்ணிவிடுகிறார்கள். செப்புப் பட்டயங்களைக்கூட அவர்கள் தயார் செய்து, அதை மண்ணில் சில காலம் புதைத்து வைத்து, பிறகு, அந்தப் பட்டயங்கள் தங்களுக்கு அந்தக் காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டதாகச் சொல்லி, கோர்ட்டிலே வழக்குப் போட்டுவிடுகிறார்கள். சில அதிகாரிகள்—சில ஜட்ஜுகள், அத்தகைய செப்புப் பட்டயங்களை ஆதாரமாகக் காட்டியதை வைத்துக்கொண்டு, தீர்ப்புக் கொடுத்து விடுகிறார்கள். ஜட்ஜுகளைப்பற்றிச் சொல்லக்கூடாது என்று வாய்ப் பூட்டு போட்டாலும் இப்படிப்பட்ட நிலைமை இருப்பதை நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இவர்கள் எல்லாம் இந்த ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டின்படி எடுத்தது சரி என்கிறார்கள். ஆனால் கடைசியில் ஹைகோர்ட்டிலே இவற்றை எஸ்டேட் என்று எடுத்தது தப்பு என்று சொல்லி விட்டார்கள். இப்போது விவசாயிகளுடைய நிலைமை என்ன என்று நாம் பார்க்கவேண்டும். விவசாயிகள் கிட்டத்தட்ட ஏழு, எட்டு, ஏன் பத்து வருஷங்களாகக்கூட வரி கொடுத்து வந்திருக்கிறார்கள். அரசாங்கமே அந்த வரியை வசூல் செய்துகொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இப்போது ஹைகோர்ட் இப்படித் தீர்ப்புக் கொடுத்துவிட்டது, நாம் என்ன செய்கிறது என்றால் விவசாயிகளுடைய பிரச்னை என்ன ஆவது?

“ஸ்டேட்மெண்டு ஆப் ஆப்ஜெக்ட்ஸ் அண்டு ரீசன்ஸிலே” கொடுத்திருக்கிறார்கள். இதுவரை சர்க்காருக்கு ஒவ்வொரு ஆண்டும் வரியாக எவ்வளவு கட்டி வந்தார்களோ அது போக, அவர்கள் கட்ட வேண்டுமென்று கோருகிற பணத்தில் பாக்கியைக் கட்ட வேண்டும், அதை எட்டு தவணைக்குள் கட்ட வேண்டும் என்றால் அது விவசாயிகளை மிகவும் பாதிக்கும். அரசாங்கத்திற்கு இதுவரை கட்டிவந்திருப்பது போக, ஓவர் அண்டு எபஸ் ஆக இருக்கிறதையும் கட்ட வேண்டும் என்று நாமே இப்போது சட்டப் படி செய்கிறோம். இது ஒன்றுதான் மிகவும் ஜாக்கிரதையாகப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டிய விஷயம். இதில் அரசியல் அமைப்பு பிரச்னை கூட எழலாம். ஆகவேதான் நான் நினைக்கிறேன், ஒரு சின்ன செலெக்ட் கமிட்டியாகப் போட்டு இந்த ஒரு பிரச்சினை

16th August 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

யைப் பற்றி மட்டும் மிக நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, கூடிய சீக்கிரமே இதை இந்தச் சபைக்குக் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றலாம். அப்போது தான் நன்றாக இருக்கும். இல்லாவிடில் விவசாயிகளைப் பொறுத்த வரை இது நியாயமாக இருக்காது. கனம் அங்கத்தினர் மேற்கொண்டு என்ன அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கிறார்களோ அதன்படி நடக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. கரிவேங்கடம், திரு. மாதவன் ஆகிய இருவரும் பொதுவாக ஒரு கருத்தை வலியுறுத்திச் சொன்னார்கள். சில இனங்களைச் சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து அவை எஸ்டேட் என்ற அடிப்படையில் வருகிறதென்று முடிவு செய்து ஆர். ஆர். ஆக்ட் ரென்ட் ரிடைக்ஷன் போட்டார்கள். அதை எதிர்த்து இவை எஸ்டேட் அல்ல என்று இனம்தாரர்கள் வாதம் செய்தார்கள். என்ன காரணம் என்று சொன்னால் பழைய ஆக்ட் பிரகாரம் “ஹோல் இனம்” Whole Inam ஆக இருந்தால் தான் எஸ்டேட்டின் கீழ் வரும். “பார்ட் இனம்” Part Inam ஆக இருந்தால் அது எஸ்டேட் ஆகாது. அது “ஹோல் இனமா?” “பார்ட் இனமா?” என்று நிர்ணயம் செய்வது கோர்ட்டின் பொறுப்பு. ஆகவே கோர்ட்டார் இதைப் பரிசீலனை செய்து “இவை பார்ட் இனம்” ஆகையால் இவை எஸ்டேட் ஆகாது என்று தீர்மானம் செய்தார்கள். இவை எஸ்டேட் என்று இருந்தால்தான் ரென்ட் ரிடைக்ஷன் ஆக்ட் செல்லுபடியாகும். எப்போது இவை எஸ்டேட் அல்ல என்று தீர்மானம் செய்துவிட்டார்களோ அப்போது இவற்றுக்கு ரென்ட் ரிடைக்ஷன் ஆக்ட் செல்லுபடியாகாது. இந்த ரென்ட் ரிடைக்ஷன் ஆக்ட் செல்லுபடியாகாது என்று சொல்லிவிட்டால் பழைய அமினி பிரகாரம் என்ன வரி கொடுக்க வேண்டுமோ அதை விவசாயிகளிடமிருந்து வசூலிக்கின்ற உரிமையை இனம்தாரர்கள் பெறுகிறார்கள். அந்த உரிமையைக் கட்டுப்படுத்தத்தான் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுகிறது.

இந்தச் சட்டம் என்ன சொல்கிறதென்றால் இந்த வழக்கு சம்பந்தமான தாவாக்கள் கோர்ட்டுகளில் எத்தனை காலம் இருந்தனவோ அந்தக் காலத்திற்கு—பிரியட் ஆப் லிமிடேஷனுக்கு—பாக்கிக்கு என்று வசூல் பண்ணக் கூடாது. மற்ற சட்டங்களிலும் கூட இதுபோல் மூன்று வருஷம், நான்கு வருஷம், ஐந்து வருஷம் என்று கணக்கிட்டு கோர்ட்டுகளில் தாவா இருந்த காலத்திற்கு விலக்கு அளிக்கப்படுவது உண்டு. ஆகவே இந்தச் சட்டத்திலும் நாம் அதுபோல வழக்கு கோர்ட்டில் இருந்த காலத்தைக் கணக்கிட்டு நீக்கிவிட்டு மற்ற காலத்திற்கு வசூலிக்கலாம் என்று போட்டிருக்கிறோம்.

இப்படி வசூல் செய்யலாம் என்று சொன்னவுடனேயே பழைய கணக்குகளை எல்லாம் கூட்டிப் போட்டு ஒரேயடியாக, எல்லாவற்றையும் மொத்தமாகச் சேர்த்து வசூலிப்பது என்றால் அதனால் விவ

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [16th August 1963]

சாயிகள் மிகவும் பாதிக்கப்படக் கூடும். இது பற்றி கனம் மாதவன் அவர்களுக்குக் கூட நன்கு தெரியும். அவர்களே பல கடிதம் எழுதியிருக்கிறார்கள். ஒரு கிராமம், எஸ்டேட் அல்ல, இனம் கிராமம் என்று தீர்மானம் செய்யப்பட்ட பிறகு இனம்தாரர்களுக்குரிய தொகையை வசூலிக்கின்ற உரிமை அவர்களுக்குத் தானாகவே வந்துவிடுகிறது. ஆனால் நாம் இப்போது கொண்டு வந்திருக்கிற சட்டம் என்னவென்றால் அந்தத் தொகையை அவர்கள் உடனடியாகப் பெற முடியாது. பத்துத் தவணைகளுக்கு மேற்படாமல் அந்தத் தொகையை வசூலித்துக் கொள்ளலாம் என்று போட்டிருக்கிறோம். அதுவும் ரென்ட் ரிடெக்ஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் இதுவரை வசூலிக்கப்பட்டுவிட்ட தொகை போக பாக்கியுள்ளதைத்தான் வசூலிக்கலாம் என்றும் இப்போது திருத்தம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம்.

கனம் மாதவன் அவர்கள் ஓர் அபிப்பிராயம் சொன்னார்கள். பத்து தவணைகளுக்கு மேற்படாமல் என்று எதற்காக போட வேண்டும், எத்தனை பசலிகளுக்குப் பாக்கியாக இருக்கிறதோ அத்தனை வருஷங்களில் வசூல் செய்து கொள்ளலாமென்று போடக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் சொல்லுகின்ற யோசனையை ஏற்றுக் கொள்கிறோம் என்று வைத்துக் கொண்டால் அதனால் ஒரு நன்மை இருக்கலாம். ஆனால் ஒரு கஷ்டமும் விளையும். ஓர் ஏழை விவசாயி ஒருவனுக்கு அப்படி நான்கு பசலிகளுக்குப் பாக்கியிருக்கிறது என்று வைத்துக் கொள்ளுங்கள். நம்முடைய சட்டப்படி, அவனுடைய கஷ்ட நிலைமையை எடுத்துச் சொன்னால் கோர்ட்டார் அவன் அந்த நான்கு பசலிகளுக்குக் கட்ட வேண்டிய தொகையை பத்துத் தவணைகளில் சிறுகச் சிறுகக் கொடுக்கும்படி அனுமதி அளிக்கக் கூடும். ஆனால் திரு. மாதவன் சொல்கிறபடி சட்டத்திலே நாம் செய்துவிட்டால் இந்த அனுகூலம் அந்த விவசாயிக்குக் கிடைக்காது. மொத்தத் தொகையையும் நான்கு வருஷத்திலேயே கட்டித் தீர வேண்டியிருக்கும். ஆகவேதான் எத்தனை தவணைகளில் கட்ட வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிற உரிமையை பத்துத் தவணைகளுக்கு மேற்படாமல் என்கிற ஒரு வரம்பை மட்டும் வைத்துவிட்டு நாம் கோர்ட்டுக்கு விட்டிருக்கிறோம். இந்த நாட்டில் நாம் யாரை யாவது நம்பி வாழத்தான் வேண்டும். கோர்ட்டுகளை நம்புவது பொதுவாக எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதுதான். அதுவும் கனம் மாதவன் அவர்கள் ஹை கோர்டிலே ப்ராக்டீஸ் பண்ணவில்லை யென்று நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு ஹைகோர்ட்டிலே எடுத்துக்கொண்டால் பல வழக்குகளில், பாக்கித் தொகை வசூல் என்று வருகிறபோது கடன்பட்டவர்களுடைய நிலைமையை நன்றாகப் பரிசீலனை செய்து, இத்தனை தவணைகளில் திருப்பித் தர வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிறார்கள். ஆகவே இப்படி எத்தனை தவணைகளில் வசூலிக்க வேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கிற பொறுப்பை நாமும் கோர்ட்டுக்கே விட்டிருக்கிறோம். இதை திரு. மாதவன் அவர்கள்கூட ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

16th August 1963]

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

இப்படி கோர்ட்டுக்கு அதிகாரம் அளிப்பதுதான் நல்லது. அதுவும் பழைய பாக்கியை வசூல் செய்கிற காரணத்தினால் விவசாயிகளுக்குச் சங்கடம் வரக்கூடாது என்றே இந்த முடிவு செய்தோம்.

இரண்டாவதாக ஒரு பிரச்சனையை அவர்கள் சொன்னார்கள். 'எதற்காக மறுபடியும் வட்டி போட்டிருக்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் சிவில் ப்ரொசீஜர் கோடு 34-வது செக்ஷனைப் பார்த்தார்களானால், தாவா போட்ட தேதியிலிருந்து வட்டி கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமை கோர்ட்டுகளுக்கு இருக்கிறது என்பது தெரியும். அதற்கு முன்பு எத்தனை காலம் இருக்கிறதோ அந்தக் காலத்துக்கும் 'ரீசனபிள் இண்டரஸ்ட்' கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஒரு நிலைமையும் இருக்கிறது. நாம் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தின்படி, கோர்ட்டிலே தாவா போட்ட அன்றிலிருந்துதான் 6 சதவிகித வட்டி கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை இருந்தாலும் பழைய பாக்கிக்கு வட்டி வசூலிக்கக் கூடாது என்று போட்டிருக்கிறோம். இது விவசாயிகளின் நன்மைக்காகத்தான் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. சிவில் ப்ரொசீஜர் கோடின்படி பழைய பாக்கிகளும் கட்ட வேண்டுமென்று தீர்ப்பளிக்க வேண்டும். இந்தச் சட்டத்தை உடனடியாக நிறைவேற்றுவதன் மூலம் இதன்படி தாவா போட்ட தேதியில் இருந்துதான் 6 சதவிகித வட்டி கட்ட வேண்டுமென்று போட்டிருக்கும் காரணத்தால் பழைய பாக்கிகள் எவ்வளவு காலமாக இருந்ததோ அந்தக் காலத்திற்கெல்லாம் வட்டி கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்பதற்காக இந்த விதமான திருத்தம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, கனம் மாதவன் அவர்கள் இதை ஏற்றுக்கொள்வார்கள், இது விவசாயிகளுக்குச் சாதகமானது என்பதைப் புரிந்து கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

அடுத்தாற்போல், கனம் சாமிநாதன் அவர்கள், 'இந்தச் சட்டம் இவ்வளவு அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டியதில்லை; ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் பரிசீலனை செய்த பிறகு நிறைவேற்றலாம்' என்று சொன்னார்கள். அதாவது பழைய முறைப் படி ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட் படி என்ன இருந்ததோ அதே நிலைமைக்குக் குறையுமா என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இருக்கும் நிலைமையில் எவ்வளவு சீக்கிரம் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலியில் ஒரு பகுதி ஆகியவற்றுக்கெல்லாம் உடனடியாகப் பலன் கிடைக்கும். இதை நாளைக்கே நிறைவேற்றி சில நாட்களுக்குள்ளாக கெஜட் நோட்டிபிகேஷன் ஆகிவிட்டால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகள் எல்லோருக்கும் உடனடியாக நன்மை ஏற்படும். இதைப் பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லுகிறபோது, அது நன்மை ஏற்படக்கூடிய பரிசீலனையாகவே இருந்தாலும் யோசனை செய்ய

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [16th August 1963]

வேண்டும். இன்றைக்கு நாம் கோர்ட்டின் தீர்ப்புப்படி 'எஸ்டேட்' அல்ல என்று சொல்லி விட்டதை 'எஸ்டேட்' என்று மாற்றவேண்டும். அதற்குப் பிறகு ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட் 'அப்னை' ஆகும் என்று சொல்ல வேண்டும். அந்தமாதிரிச் செய்தால் அதிலிருந்து தாவாக்கள் தொடங்க வேண்டும். மேலும் மேலும் கேஸ்கள் வளர்ந்துகொண்டே போகும் நிலைமைதான் வருமே தவிர, விவசாயிகளுக்கு உடனடியாக நிவாரணம் கிடைக்காது. ஏதோ பழைய பாக்கி தொலைந்தது என்று எட்டு அல்லது பத்து தவணைகளில் கொடுத்து விட்டால் அடுத்தாற் போல் கொண்டுவரப் போகிற சட்டத்தின்படி பார்ட் இனும் வில்லேஜ், மைனர் இனும் எல்லாவற்றையும் ஒழித்துவிடுகிறோம். அதனால் எந்த விதமான நஷ்டமும் ஏற்படாது. அது ஓரளவு கஷ்டத்தைக் கொடுத்திருக்கிறது என்பதை மறுக்கவில்லை. ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டை அப்னை செய்தால், கோர்ட்டின் 'எஸ்டேட் இல்லை' என்று தீர்ப்புச் சொல்லிவிட்டால் தீர்ப்பை எதிர்த்து வழக்குப் போட்டாக வேண்டும். அதனால் எந்த விதமான பலனும் ஏற்பட்டு விடாது.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : இந்த மசோதா எவ்வளவு அவசரமாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டிய ஒன்று என்று கனம் மந்திரியவர்கள் சொன்னதை நான் மனப்பூர்வமாக ஒத்துக்கொள்கிறேன். செலக்ட் கமிட்டியில் ஒரே நாளில் பரிசீலித்து—இன்றைக்கு செலக்ட் கமிட்டி போட்டு பரிசீலித்து நாளைக்கே கொண்டு வரலாம். ஓர் எல்லாம் போய் ஒரு மாதம், இரண்டு மாதம் என்று பரிசீலனை செய்ய வேண்டியதில்லை. நாளைக்கே கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி விடலாம். விவசாயிகளுடைய நிலைமையைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். எந்த விதத்தில் அவர்களுக்கு நன்மைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்பதைப்பற்றியும் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். அவர்களை விட எனக்குப் பிரமாதமாகத் தெரிந்து விட்டது என்ற எண்ணத்தில் நான் இல்லை. நான் ஒரே ஒரு பிரச்சனையைத்தான் சொல்கிறேன். உடனே பாக்கி கொடுக்க வேண்டியதை ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட் பிரகாரம் பணம் வசூல் செய்யலாம்; அந்தத் தொகையை அப்படியே கஜானாவில் இருந்து வாங்கி விடலாம். பாக்கியை உடனே வசூலிக்காமல் இருப்பதற்கு வழி காண வேண்டும்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கஜானாவில் இப்போது பணம் இல்லை. ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட்படி வசூல் செய்யப்படுகிற தொகையை அந்த அந்த வருஷம் கொடுத்துக் கொண்டே வந்து விட்டோம். இப்போது ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்டை இதற்கு அப்னை செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னால் 'எஸ்டேட் இல்லை' என்று கோர்ட்டார் சொன்னால், அவற்றை 'எஸ்டேட்' என்று சட்டம் போட வேண்டும். அந்தச் சட்டத்தினால் மறுபடியும் கேஸ்கள் எழும். அதன் காரணமாக இந்தத் தொல்லை நீடித்துக் கொண்டே தான் போகுமே தவிர, உடனடியாகத் தீர்க்கின்ற முறையாக இருக்காது. ஆகவேதான் பத்து தவணைகளுக்குள்ளாகக் கொடுத்துவிட வேண்டுமென்று சர்க்கார் கருதுகிறது.

16th August 1963]

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963, be taken into consideration.”

The motion was put and carried and the Bill was taken into consideration.

Clause 2.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

That in clause 2,—

(a) in new section 3-F, for sub-sections (3) and (4), substitute the following, namely :—

(3) (i) In any suit or proceeding for the recovery of the amount and interest referred to in sub-section (2), the court or authority concerned shall order that such amount and interest shall be paid in such number of annual instalments not exceeding ten and in such manner as may be determined by the court or authority.

(ii) If, before the date of the publication of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1963, in the *Fort St. George Gazette*, any decree or order has been passed in any suit or proceeding for the recovery of the amount and interest referred to in sub-section (2), which is inconsistent with the provisions of this section, the court or authority concerned shall, on the application of any person affected by such decree or order, whether or not he was a party thereto, vacate the decree or order and pass a fresh decree or order which shall be in conformity with the provisions of this section :

Provided that nothing contained in this clause shall apply to any suit or proceeding in which the decree or order has been satisfied in full, before the date mentioned in this clause.” ;

(b) re-number sub-sections (5) and (6) as sub-sections (4) and (5) respectively.

SRI S. MADHAVAN : Sir, I move—

(1) “ That in clause 2 for the word ‘ tenant ’ wherever it occurs, substitute the word ‘ ryot ’.

(2) (i) In clause 2, for the proposed sub-section (2) of section 3-F, substitute the following :—

(2) The landholder shall, in respect of any such land as is referred to in sub-section (1), be entitled to recover from the ryot and the ryot shall be liable to pay to the landholder an amount equal to the difference between the rent which the ryot would have been liable to pay in respect of that land if the rates of rent had not been reduced under this Act, and the rent in respect of that land recovered by the State Government under section 3, sub-section (4).

[Sri S. Madhavan] [16th August 1963]

(ii) In clause 2, for the proposed sub-sections (3) and (4) of section 3-F, substitute the following :—

“(3) Notwithstanding any law, custom, contract or decree of court to the contrary, a ryot or tenant shall be entitled to pay the amount referred to in sub-section (2) in as many yearly instalments as the number of years for which there are arrears.”

(4) Where in respect of a decree for arrears of rent referred to in sub-section (2) passed before the coming into force of the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Act, 1963, the ryot fails to make any one of the instalments referred to in sub-section (3) alone the decree-holder shall be entitled to execute the decree only in respect of the instalment which is in default”.

SRI T. P. ALAGAMUTHU : I second the amendment, Sir.

திரு. சா. கணேசன் : இந்தமாதிரி அமென்ட்மென்ட் ஒன்றும் கிடக்கவில்லை. அமென்ட்மென்ட் இல்லாமல் இவ்வளவுதூரம் படித்ததை மனதில் வைத்துக் கொண்டு சரியா, சரி இல்லையா என்று கவனிக்கச் சந்தர்ப்பம் இல்லை.

MR. DEPUTY SPEAKER : The amendments of Sri S. Madhavan were circulated on the 10th itself. The Government amendments were circulated yesterday.

(Sri R. V. Swaminathan rose)

MR. DEPUTY SPEAKER : Does the hon. Member want to speak on the amendment?

SRI R. V. SWAMINATHAN : I want to oppose the amendment. I have got every right to oppose the amendment.

இதுபற்றி நிர்ணயிக்கும் அதிகாரத்தை கலெக்டரிடம் கொடுத்து அவர்கள் முடிவின் பேரில் இனாம்தாருக்கோ அல்லது ரயட்டுக்கோ கரீவன்ஸ் இருந்தால் கோர்ட்டுக்குப் போகலாம். முதலிலேயே கோர்ட்டுக்கு என்று ஏன் கொடுக்க வேண்டும்? கலெக்டர் பார்த்து சொல்வார்கள். ஏழைகளாக இருந்தால் அதைப் பார்த்து கலெக்டர் தீர்ப்பு வழங்குவார்கள். அது கோர்ட்டுக்கு கடைன்ஸ் மாதிரி இருக்கும். முதலிலேயே கோர்ட்டுக்குப் போனால் அவர்கள் சட்டம் சட்டம் என்றுதான் பார்ப்பார்கள். ஆகவே நான் சொல்வது கோர்ட்டுக்கு முதலில் செல்வது என்று இருக்கக் கூடாது. கலெக்டர்தான் முதலில் நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். பின்னால் வேண்டுமானால் கோர்ட்டுக்குப் போகட்டும். மற்றவை எப்படியாவது போகட்டும். எனக்குக் கூற வேண்டியது இது ஒன்றுதான்.

* திரு. செ. மாதவன் : கனம் சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, தொழில் அமைச்சர் அவர்கள் விவாகம் ஒன்று கந்தார்கள். பார்ட்வில்லேஜா? ஹோல் வில்லேஜா? என்பது க்வஸ்டின் ஆப் பாக்ட் என்று சொன்னார்கள். எஸ்டேட் லாண்ட் ஆக்டில் ஹோல் வில்லேஜ் என்பதை டிபைன் செய்திருக்கிறார்கள். முழு கிராமம் தானம் செய்யப்பட்டால் அது வரி குறைப்புச் சட்டத்தின் கீழ் வர

16th August 1963] [திரு. செ. மாதவன்]

வேண்டும் என்பதுதான் சட்டத்தின் உள் அமைப்பு ஆனால் ஹைக் கோர்ட்டில் கொடுக்கப்பட்ட நீதி வேறு முறையில் இருக்கிறது. உதாரணமாக, 1947-ம் ஆண்டு சட்டப்படி ஒரு முழுக் கிராமம் தானம் செய்யப்பட்டால் சட்டப்படி, சர்க்கார் விருப்பப்படி, அந்த கிராமம் வரிசூறைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். ஆகவே சர்க்கார் செய்ததுதான் சரி. பின்னால் நீதி மன்றம் ஒரு புது விளக்கம் தந்தது. முழு கிராமம் தானம் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் முழு கிராமம் ஒரே நாளில் தானம் செய்யப்படாவிட்டால், பல நாட்களில் செய்யப்பட்டிருந்தால் அல்லது முழுக் கிராமம் ஒருவருக்கே தானம் செய்யப்படாமல் பலபேர்களுக்குத் தானம் செய்யப்பட்டிருந்தால் அது ஹோல் வில்லேஜ் அல்ல, எஸ்டேட் அல்ல, அது வரி சூறைப்புச் சட்டத்தின்கீழ் வராது என்று நீதி மன்றத்தில் ஒரு புதிய விபாக்கியானம் தரப்பட்டது. "It is not a question of fact at all". இதை நான் சட்டத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். ஆகவே கொள்கை அளவில் இருந்தால்கூட சர்க்கார் செய்தது சரி. ஆனால் நீதி மன்றம் ஒரு புது விளக்கம் தந்த காரணத்தினால் ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இது கொள்கை அளவு என்று சொல்லிவிட்டு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தப்பித்துக் கொள்ளக் கூடாது. சாதாரண விவசாயிகள், ஏழை விவசாய மக்கள் இதனால் பாதிக்கப்படுவார்கள். அவர்களுக்காகச் சிறிது இரக்கம் காட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்னொரு விளக்கம் தந்தார்கள், 'இயர்லி இன்ஸ்டால்மெண்ட்' பற்றி. சிலருக்கு அது நன்மையாக இருக்கலாம், ஆனால் பெரும்பான்மையினருக்கு அது பாதகமாக முடியவில்லையா? ஆகவே அந்நிலை தவிர்க்கப்பட வேண்டுமென்றால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தோடு இன்னொரு வார்த்தையையும் சேர்க்க வேண்டும். குறைந்தபட்சம் எத்தனை பசலிக்குத் தீர்ப்பு வழங்குகிறார்களோ அத்தனை பசலிக்கும் குறை யாத இன்ஸ்டால்மெண்ட் மூலம் கட்டலாம் என்றிருந்தால்தான் விவசாயிகள் நன்மை அடைய முடியும். நீதிமன்றம் தீர்ப்புச் செய்யலாம் என்ற வாய்ப்பு இருக்கிறது. நாலு ஆண்டு பாக்கி உள்ளவர்களுக்கு நீதி மன்றம் பத்து ஆண்டுகள் வழங்க வாய்ப்பு இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். ஒப்புக் கொள்கின்றேன். நான் கேட்கிறேன், 12 ஆண்டு பாக்கியுள்ளவர்களுக்கு அதற்குக் குறைவாகக் கொடுப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறதல்லவா? சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் திருத்தத்தில்

"in as many yearly instalments as the number of years for which there are arrears"

என்ற ஒரு திருத்தத்தையும் சேர்த்து விட்டால் அது விவசாயிகளுக்குச் சாதகமாக அமையும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். சர்க்கார் தரப்பில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் திருத்தங்களைச் சட்டத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டும். முதல் பாராவில்

"in such manner as may be determined by the Court or authority"

[திரு. செ. மாதவன்] [16th August 1963]

என்றிருக்கிறது. அதற்கு என்ன பிரின்ஸிபிள்? எந்த அடிப்படையில் நீதிமன்றம் நீதி வழங்க முடியும்? நீதிமன்றத்திற்கு, அவர்கள் விருப்பத்திற்கு ஏற்றாற்போல் செய்யலாம் என்றிருக்கிறது ஏழை விவசாய மக்களுக்கு ஒரு பாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். சர்க்கார் எண்ணம் தெளிவாக இருக்கிறது. நாங்கள் செய்த தவறால் அதன்பேரில் நீதி மன்றம் கொடுத்த தீர்ப்பினால் ஏழை விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், அதைத் தவிர்க்க வேண்டும். அதற்காகச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அப்படித் தெளிவான கருத்தைக் கொண்டிருக்கும்போது அதைச் சட்டத்தில் தெளிவாகச் செய்தால் என்ன? நீதிமன்றத்திற்கு ஏன் 'டிஸ்க்ரீஷன்' கொடுக்க வேண்டும்? என் அமென்ட்மெண்டில் தெளிவாகக் கூறியிருக்கிறேன்.

“Notwithstanding any law, custom, contract or decree . . .”

என்று. ஏற்கெனவே பழக்கம் காரணமாக ஒரு உரிமை இருந்திருக்கலாம். ஏற்கெனவே நிலச்சுவாந்தாருக்கும் விவசாயிகளுக்கும் இருக்கக்கூடிய ஒப்பந்தத்தால் உரிமை இருந்திருக்கலாம் நிலச்சுவாந்தாருக்கு. ஏற்கெனவே அவர்கள் தீர்ப்பு பெற்றிருக்கிற காரணத்தால் உரிமை இருந்து இருக்கலாம். ஏழை விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் வகையில்தான் சர்க்கார் திருத்தம் அமைந்திருக்கிறது. நான் கூறியிருக்கும் வாசகங்களை அதில் காணோம். ஏற்கெனவே விவசாயிகளுக்குச் சாதகமான வேறு சட்டங்களில் இந்த வாசகங்கள் எல்லாம் இருக்கின்றன. அதே வாசகங்களை இந்தச் சட்டத்திலும் போட்டால் தான், இந்தத் திருத்தம் விவசாயிகளின் நன்மைக்காகப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்பது நீதிமன்றத்திற்கு தெளிவாகத் தெரியும் என்பதை நான் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இரண்டாவது பகுதிக்கு ஒரு திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதையும் சட்ட அமைச்சர் அவர்கள் படித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

“which is inconsistent with the provisions of this section . . .”

என்று கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது எப்படிப் பொருந்தும்? ஏற்கெனவே நீதிமன்றம் ஒரு தீர்ப்பு வழங்கி விட்டது. அது இந்தப் ரொஷிஷனுக்கு எதிராக இருந்தால் அதை மீண்டும் பரிசீலனை செய்யலாம் என்றால் காமன் லாவில் வரும் தீர்ப்பை இந்தத் திருத்தத்தால் தள்ளி விட முடியுமா?

“Notwithstanding any law, custom, contract or decree . . .”

என்று போடாவிட்டால் தவிர்க்க முடியாது. இந்தப் பிரிவு சட்டப் படி செல்லுமா?

“which is inconsistent with the provisions of this section, the court or authority concerned shall . . .”

16th August 1963] [திரு. செ. மாதவன்]

என்று இப்போது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற பிரிவுப்படி ஏற்கெனவே ஒரு தீர்ப்பை நீதிமன்றம் வழங்கிவிட்டால் அதை மாற்றியமைக்க நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரம் உண்டா? இன்னொரு வேடிக்கையான வார்த்தையை சேர்த்திருக்கிறார்கள்.

“whether or not he was a party thereto . . .”

இது எப்படி முடியும்? தீர்ப்பு ஏற்கெனவே வழங்கப்பட்டு விட்டது. இன்டர் பார்ட்டிஸ் என்பார்கள். கட்டுப்பட்ட பார்டி தான் கட்டுப்பட முடியும். புதுத் தீர்ப்புப்படி இந்த விவசாயி அந்த தீர்ப்பில் ஒரு ஆளாக இல்லாவிட்டாலும், இன்டர் பார்ட்டி யாக இல்லாவிட்டாலும் புதிதாகக் கோர்ட்டுக்கு போய் மனு போடலாம் என்றால் எந்தச் சட்டப்படி முடியும்? இது நீதி மன்றத்தில் நிற்காது. இந்தப் பிரிவு இப்படியிருந்தால் அது விவசாயிகளுக்குப் பாதகமான சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தும். மேலும் ஒரு வார்த்தை கூறியிருக்கிறார்கள்.

“the court shall . . . vacate the decree or order . . .”

எப்படி முடியும்? ஏற்கெனவே தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டு அது அமுலாகும்போது அந்த தீர்ப்பை வக்கேட் செய்யலாம் என்ற உரிமையை புதுச் சட்டத்தில் கொடுத்தால் காமன் லாவிற்கும் இதற்கும் முரண்பாடு வரும். ஆகையால் இந்தப் பிரிவு குழப் பத்தைத்தான் உண்டு பண்ணுமே தவிர இத்தனை பசலிக்கு என்று டிக்ரி வாங்கி வைத்திருந்தாலும் புதிதாக குட் போட்டால் இத்தனை பசலிக்கு என்று கேட்க விவசாயிக்கு உரிமை உண்டு என்று தெளிவாகச் சொல்ல வேண்டும். என் திருத்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளாவிட்டாலும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள்

“not less than the number of yearly instalments for which there are arrears”

என்ற வாசகங்களையும் இணைத்து விட்டால் விவசாயிகளுக்குப் பாதகம் ஏற்படாத நிலையை உண்டு பண்ணும். இன்னொரு ப்ரொவை ஸோவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் அர்த்தம் புரியவில்லை.

“Provided that nothing contained in this clause shall apply to any suit or proceeding in which the decree or order has been satisfied in full . . .”

ஏற்கெனவே ஒரு டிக்ரி போட்டிருந்து அது தீர்ந்து விட்டிருந்தால் இந்த ப்ரொவைஸோ எதற்கு? Is it not a redundant provision? அதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இக் குழப்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்குச் சர்க்கார் முன்வர வேண்டும். இது விஷயத்தில் சிறிது யோசனை செய்து பின்னாலே கொண்டு வந்தாலும் கொண்டு வரலாம், பரவாயில்லை. இப்படிக் குழப்பம் இருந்தால் அது மேலும் பாதகத்தை உண்டு பண்ணும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

*கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் 10-30
அவர்களே, முதலிலே கனம் அங்கத்தினர் திரு. ஆர். வி. a.m.
சுவாமிநாதன் அவர்கள் எழுப்பிய சந்தேகத்திற்குப் பதில்

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [16th August 1963]

கூற விரும்புகிறேன். ஹைக்கோர்ட்டுத் தீர்ப்பில் இது எஸ்டேட் அல்ல என்று இருக்கிறது. எஸ்டேட்டுக்குத்தான் அதனுடைய ரெண்டு பாக்கிக்குக் கலெக்டர் நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய அதிகாரம் இருக்கிறது. எஸ்டேட் இல்லை என்று சொல்லிவிட்டால், அதை சிவில் கோர்ட்டுதான் தீர்மானம் செய்ய வேண்டும். அதனால்தான் சிவில் கோர்ட்டில் கேஸ் போட்டு பழைய பாக்கி இருக்கிறது என்று சொன்னால் அதை 10 இன்ஸ்டால்மெண்டாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காக 'கோர்ட் ஆர் அதர் அதாரிடி' என்று போட்டிருக்கிறது. கோர்ட்டு என்ற வார்த்தையை எடுத்துவிட்டால், அது கோர்ட்டைக் கட்டுப்படுத்தாது. கோர்ட்டுக்கு வந்திருக்கிற பழைய பாக்கிக்கு 10 இன்ஸ்டால்மெண்டுகள் கொடுக்க வேண்டியதில்லை என்ற முடிவுக்கு கோர்ட்டு வந்துவிட முடியும். அதனால்தான் அந்த வாசகம் 'கோர்ட்டு ஆர் அதாரிடி' என்பது அவசியமாக இருக்கிறது.

கனம் அங்கத்தினர்கள் எஸ்டேட் என்று முதலில் தங்கள் மனதில் தீர்மானம் செய்துகொண்டு, அதற்கப்புறம் இந்த சட்டத்தைப் பார்க்கிறார்கள். எஸ்டேட் அல்ல என்பது ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பு. எஸ்டேட் அல்ல என்று வைத்துக் கொண்டு நாம் சட்டத்தை இயற்ற வேண்டும். நம் மனதில் எஸ்டேட் என்று நினைத்துக் கொண்டோ அல்லது எஸ்டேட் டாக இருக்க வேண்டுமென்று மனதில் வைத்துக் கொண்டோ, அல்லது சர்க்கார் ஒரு காலத்தில் எஸ்டேட் என்று கருதி, ரென்ட் ரிடக்ஷன் ஆக்ட் கொண்டு வந்தார்கள் என்பதை வைத்துக் கொண்டோ நாம் சட்டம் இயற்ற முடியாது. ஹைக்கோர்ட்டு தீர்ப்பு எஸ்டேட் அல்ல என்பதை வைத்துத்தான் இன்றைக்கு நாம் சட்டம் இயற்ற வேண்டும். எஸ்டேட் அல்ல என்று சொன்னால், சிவில் கோர்ட்டுக்குத்தான் பழைய பாக்கியை வருலிக்கக்கூடிய உரிமை இருக்கிறது. அவர்கள்தான் 10 இன்ஸ்டால்மெண்டிற்கு மேற்படாமல் இன்ஸ்டால்மெண்டில் கொடுக்க வேண்டுமென்று நிர்ணயம் செய்யவேண்டும். கனம் அங்கத்தினர் மாதவன் அவர்கள் குழப்பம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். எனக்குக் குழப்பம் எதுவும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. எதற்காக

“such number of annual instalments not exceeding ten and in such manner as may be determined by the court or authority”)

என்று கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், ரூ. 20 பாக்கி இருக்கலாம். அதற்கு 10 வருஷங்கள் தவணை இருக்க வேண்டுமென்று சொல்லுவது நியாயம் இல்லை. ரூ. 20,000 பாக்கி இருக்கலாம். மூன்று, நான்கு வருஷங்களாகச் செலுத்த வேண்டிய பாக்கிக்கு மேல் இருக்கலாம். அதை இப்பொழுது 3, 4 வருஷங்களில் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியாக இருக்காது. அதற்காகத்தான் இப்படிப் போட்டிருக்கிறோம். இன்ஸ்டால்மெண்டில் கொடுப்பது என்பது புதியதாகச் செய்யவில்லை. 1908-ம் வருஷத்திய சிவில் ப்ரொனீஜர் கோடிலேயே டிகிரி பாஸ் பண்ணுகிற கோர்ட்டே அந்த டிபென்டெண்டின் நிலைமையைப் பார்த்து,

16th August 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

இன்ஸ்டால்மெண்டாகக் கொடுக்கலாம் என்று ஆர்டர் பாஸ் செய்யலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. அந்த உரிமையைத்தான் இப்பொழுது கொடுக்கிறோம். புதியதாக ஒன்றும் உரிமை வழங்கவில்லை. அந்த உரிமையைச் சர்க்கார் எடுத்துக் கொள்வதோ அல்லது சட்டசபை எடுத்துக் கொள்வதோ அவ்வளவு பொருத்தமாக இருக்காது. இதை எப்படிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று தீர்மானம் செய்வது அதை விசாரிக்கிற கோர்ட்டுதான் தீர்மானம் செய்யவேண்டும்.

மற்றொரு கருத்தையும் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தெரிவித்தார்கள்.

“any decree or order has been passed in any suit or proceeding for recovery of the amount and interest referred to in sub-section (2) which is inconsistent with the provisions of this section, the court or authority concerned shall, on the application of any person affected by such decree or order, whether or not he was a party, etc.”

என்று நாம் போட்டிருக்கிற கருத்து என்னவென்றால், இப்பொழுது ஒரு கோர்ட்டு ரூ. 10,000 கொடுக்க வேண்டுமென்று டிகிரி பாஸ் செய்துவிட்டது என்று வைத்துக் கொள்வோம். சிவில் ப்ரொஸீஜர் கோடில் இருக்கிற முறைப்படி, ஒரு டிகிரி பாஸ் செய்து விட்டால், அந்த டிகிரியை திருத்துவதற்கோ, மாற்றுவதற்கோ அவர்களுக்கு உரிமை இல்லை. அதனால்தான் நாம் இப்பொழுது என்ன உரிமை கொடுத்திருக்கிறோம் என்று சொன்னால், அப்படி டிகிரி பாஸ் செய்திருந்தாலும்கூட, இதை யாராவது ஒரு பார்டி எக்ஸ்-பார்டியாக இருந்தாலும் சரி, அதிலே சேராமல் இருந்தாலும் சரி, அதை அவர்கள் கோர்ட்டிற்கு எடுத்துக்கொண்டு சென்று அதை மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்கின்ற உரிமை இப்பொழுது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சிவில் ப்ரொஸீஜர் கோடில் அப்படி டிகிரி பாஸ் செய்ததை மாற்றுவதற்கு அதிகாரம் கிடையாது. அப்பீல்தான் செய்ய முடியும். இதற்கு அப்பீல் இல்லை. நாம் இப்பொழுது சொல்லியிருப்பது என்னவென்றால் அந்த டிகிரி தோகையை பத்து இன்ஸ்டால்மெண்டில் கொடுப்பதா அல்லது நான்கு இன்ஸ்டால்மெண்டில் கொடுப்பதா என்று கோர்ட்டு தீர்ணயம் செய்யும். ஒரு புது உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். கோர்ட்டு டிகிரி பாஸ் செய்திருந்தாலும், புதுச் சட்டத்தின் கீழ் எனக்கு இம்மாதிரி உரிமை உண்டு என்று மனுக் கொடுப்பதற்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு டிகிரி அல்லது ஆர்டரை மாற்றுவதற்கு ‘notwithstanding any law, custom, contract or decree of court to the contrary’ என்று சொல்லவேண்டியது அவசியமில்லை. ஏதாவது ஒரு டிகிரி முன்பே பாஸ் செய்யப்பட்டிருந்த போதிலும் அந்த டிகிரியை இப்பொழுது இன்ஸ்டால்மெண்டு டிகிரியாக மாற்றிக் கொடுக்கவேண்டும் என்று மனுப் போட்டுக் கொள்கிற உரிமையைக் கொடுத்திருக்கிறோம். அதுதான் இரண்டாவது ஷரத்து. அதில் எந்தவிதமான குழப்பமும் இல்லை.

“on the application of any person affected by such decree or order”

[திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்] [16th August 1963]

என்று சொல்லியிருக்கிறோம். டிகிரியில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் யார் வேண்டுமானாலும் மனு போடலாம். என்னுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும். அவர்களுடைய உரிமை பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்று கோர்ட்டு நிர்ணயம் செய்ய வேண்டும். 'அபெக்டட் பெர்ஸன்' யாராக இருந்தாலும், எக்ஸ்பார்டியாக இருந்தாலும்கூட மனுப் போடலாம் என்பதற்காகத்தான்

"whether or not he was a party thereto."

என்று சொல்லியிருக்கிறோம். சாதாரணமாக நடக்கக்கூடியது என்னவென்றால், எக்ஸ்பார்டியாக இருந்தால், டிகிரியை மாற்றிக் தருவதற்கு திருப்பிக் கேட்க முடியாது. ஸெட்-அவைட் செய்யாமலே டிகிரியை மாற்றிக் தருவதற்கு மனு போட இன்றைக்கு அதிகமான சலுகைகள் கொடுத்திருக்கிறோம் பாதிக்கப்பட்ட உழவர்களுக்கு.

மூன்றாவது ஷரத்தில் "Provided nothing contained in this clause shall apply to any suit or proceeding in which the decree or order has been satisfied in full"

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இதிலே குழப்பம் ஒன்றுமில்லை. இது என்ன சொல்லுகிறது என்றால் பழைய பாக்கிக்கு டிகிரி வாங்கி, அந்த டிகிரியை நிறைவேற்றி பணத்தை அவர்கள் வசூல் செய்துவிட்டார்கள் என்றால், 'ஸாடிஸ்பைடு' என்று சொல்லுவது கனம் அங்கத்தினருக்கு நன்றாகத் தெரியும்; "entering satisfaction execution of a decree" என்று சொன்னால், அந்த டிகிரி தீர்ந்து விடுகிறது, அந்த டிகிரி இனி அமுலில் இல்லை, அந்தவிதமாகப் பணம் கட்டி தீர்ந்துபோன டிகிரி பற்றி மறுபடியும் மனுக்கள் போடக் கூடாது என்பதற்காகத்தான் இந்த விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறோம். இதிலே, 'கன்ப்யூஷன்' ஒன்றுமில்லை. கன்ப்யூஷனைப் போக்குவதற்குத்தான் இதிலே விளக்கம் கொடுத்திருக்கிறோம். இதில் படிப்படியாக யோசனை செய்ய வேண்டும். முதலில் டிகிரி பாக்கி இருக்குமானால் அதற்கு இன்ஸ்டால்மெண்டு கொடுக்க வேண்டுமென்பது முதல் சரத்து முன்பே ஒரு டிகிரி பாஸ் செய்திருந்தாலும்கூட, அந்த டிகிரியை திரும்பவும் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுவந்து, அதை இன்ஸ்டால்மெண்டு டிகிரி யாக மாற்ற முடியும், மாற்ற வேண்டும் என்பது இரண்டாவது ஷரத்து. மூன்றாவதாக, டிகிரியை நிறைவேற்றி, அதில் வரவேண்டிய பணம் பூராவும் வசூல் செய்துவிட்டால், அதை மறுபடியும் திருப்பிக் கோர்ட்டுக்குக் கொண்டுவர முடியாது என்பது மூன்றாவது ஷரத்து. இதிலே குழப்பம் ஒன்றுமில்லை. ஆகவே, இதை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன் : இதிலே 'கோர்ட்டு ஆர் அதாரிடி கன்ஸர்ன்டு' என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. 'அதாரிடி கன்ஸர்ன்டு' யார் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ளவேண்டும். அதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

16th August 1963] [திரு. ஆர். வி. சுவாமிநாதன்]

புதியதாக நாம் சட்டம் பண்ணுகிறோம். அப்படி இருக்கும் போது கோர்ட் என் முதலில் நிர்ணயம் செய்யவேண்டும்? முதலில் கலெக்டர் அவர்கள் அதை நிர்ணயம் செய்து, அபெக்ட்டட் பார்டிக்கு அதில் 'கீரீவன்ஸ்' இருந்தால் பிறகு கோர்ட்டுக்கு போகலாம் என்று ஏன் வைக்கக் கூடாது? இந்த இரண்டு பாயிண்டுகளுக்கும் 'க்ளாரிபிகேஷன்' கொடுத்தால் போதும். ஒரே ஒரு அப்பீல் மினிஸ்டர் அவர்களுக்கு. அதுவும் இது மாதிரி சந்தர்ப்பங்களிலே உறுப்பினர்கள் இதுமாதிரி சிறு சிறு திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லும்போது, எங்களுடைய கருத்துக்களை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். எதற்காக இந்தச் சமயத்தில் திருத்தங்கள் செய்ய வேண்டுமென்று இருந்துவிடாமல், தயவு செய்து அமைச்சர் அவர்கள் நாங்கள் சொல்லும் கருத்துக்களை ஏற்றுக்கொண்டு ஷரத்துக்களை அந்த அடிப்படையில் மாற்றி அமைப்பதற்கு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன் : நான் முன்பே சொல்லி விட்டேன். எஸ்டேட் ஆக இருந்தால் கலெக்டருக்குப் போகும். எஸ்டேட் இல்லை என்று சொன்னால் போகாது. முதலில் நாம் அதை எஸ்டேட் என்று செய்து, அப்புறம்தான் அவைகள் கலெக்டருக்குப் போக வேண்டும் என்று செய்ய வேண்டும். நான் முதலிலேயே விளக்கினேன். எஸ்டேட் இல்லாததை இப்பொழுது எஸ்டேட் என்று சொன்னால், அது சரியாக செல்லுபடியாகாது. புதியதாக கேஸ்கள் தொடரப்பட்டு, நீண்ட நாட்கள் தொடர்ந்து நடக்கும் 'ஷிப்கேஷன்' நடந்து கொண்டேயிருக்கும். பழைய பாக்கியையெல்லாம் ஒருமாதிரியாக ஒழித்துவிட வேண்டுமென்பது தான் கருத்து. அடுத்த ஒரு மசோதா கொண்டு வரப் போகிறேன். அதோடு எல்லா இனும் போய்விடுகிறது. அதன் காரணமாக இருக்கும் தொல்லைகள் ஒரே முறையாக ஒழிந்து விடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கோர்ட்டுதான் இருக்கும். அப்படி வேறு எதாவது 'அதாரிட்டி' இருந்தால் என்ன செய்வது என்பதற்காக, 'பை வே ஆப் அபண்டன்டு காஷன்' 'ஆர் அதாரிட்டி' என்று போட்டிருக்கிறோம். ஆனால், அதாரிட்டி இருக்க வேண்டுமென்று அவசியமில்லை.

* SRI S. MADHAVAN : There are common amendments for both the Clauses 2 and 3. With regard to amendment 1, I want to say a few words. It is only a formal amendment. The Hon. Minister will agree with me. It has got a legal significance. Because, the word 'tenant' has been used. This word has not been used even in 1947 Principal Act and now here this word has not been defined.

Even in the Estates Land Act (Act I of 1908) the word 'tenant' has not been defined. In the 1947 Act, the Preamble says—'The Act to provide for the reduction of rent payable by ryots. ...' not tenants. But here the word 'tenant' is used. Why this word

[Sri S. Madhavan]

[16th August 1963]

'tenant' is substituted, I am not able to understand. For example, the Madras Cultivating Tenants Protection Act will be applicable only to tenants and not to ryots. Therefore, the ryot who has got *kudivaram* will not admit that he is a tenant. Once he admits that he is a tenant, then his right to *kudivaram* will go. So, in any court the ryot who has got *kudivaram* will not admit that he is a tenant. Therefore, the proper word here is only 'ryot'. But, of course, the Department may say that there is an Explanation to the expression 'tenant'. Why is this Explanation? Explanation II says—

"... the expression 'tenant' means a person from whom rent was recovered. . . ."

So it denotes past. It is only when the rent is recovered from the ryots, the word 'tenant' will be applicable. Why there should be such a confusion? Why the word 'ryot' should not be used? At least both the words 'ryot' or 'tenant' may be used. If the word 'tenant' alone is used, then there will be confusion. So, I think the Hon. Minister for Law will accept my amendment.

SRI R. V. SWAMINATHAN: Sir, I want to oppose the amendment. If a village comes under the Rent Reduction Act he will be called a ryot. If it is not an estate as defined in the Rent Reduction Act, how can we call him a ryot? If we say so, he will not get the benefit because he will not be called a tenant. I am not a lawyer but the hon. Member may be a lawyer. It is the common law and a common experience. So he should be called only a 'tenant' and not a 'ryot'.

கனம் திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் அங்கத்தினர் ஆர். வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் நல்ல திறமையான வக்கீலை விட மிகவும் திறமையாக விளங்கிச் சொல்லிவிட்டார்கள். இப்பொழுது ஹைகோர்ட்டு தீர்ப்புப் பிரகாரம் அவர்கள் எல்லோரும் ரயத்துக்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு இந்த சலுகை கிடைக்க வேண்டுமென்று சொன்னால், "ரயத்து" என்ற வார்த்தையை போட்டு விட்டால், அவர்கள் ரயத்துக்கள் இல்லை. ஆகவே பத்து தவணைகளில் கொடுக்க வேண்டுமென்ற சட்டம் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் செல்லுபடி ஆகாது என்று சொல்லிவிடுவார்கள். ஆகவேதான், "டெனென்ட்" என்று போட்டிருக்கிறோம். அந்த வார்த்தைக்கு டெபனிஷன் போடும் பொழுது, எந்த முறையிலாவது வரி வசூல் செய்திருந்தாலும், "டெனென்ட்" என்று போட்டிருக்கிறோம். ரயத்தாக இருந்தும் வாங்கி இருக்கலாம். ரயத்து இல்லாமல் இருந்தும் வாங்கியிருக்கலாம். எந்த முறையில் வசூல் செய்திருந்தாலும், "டெனென்ட்" என்று சொல்லி இருக்கிறோம். இது விவசாயிகளுக்கு சாதகமான ஆரத்து என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

The amendments of Sri S. Madhavan were put and lost.

The Government amendment was put and carried.

Clause 2, as amended, was put and carried.

16th August 1963]

Clause 3.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 3 do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

‘ In clause 3 (a), in the proposed new clause (ii), for the expression “ sub-section (5) ”, substitute the expression “ sub-section (4) ”.’.

The amendment was put and carried.

Clause 3, as amended, was put and carried.

Clause 4.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That clause 4 do stand part of the Bill.’

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I move—

‘ In clause 4, for the expression “ sub-section (5) ”, substitute the expression “ sub-section (4) ”.’.

The amendment was put and carried.

Clause 4, as amended, was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963, as amended, be passed.”

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ That the Madras Estates Land (Reduction of Rent) Amendment Bill, 1963, as amended, be passed.”

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

- (3) THE MADRAS IRUVARAM INAM ESTATES (ABOLITION AND CONVERSION INTO RYOTWARI) BILL, 1962 (L.A. BILL NO. 2 OF 1962).

* THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ That the Madras Iruvaram Inam Estates (Abolition and conversion into Ryotwari) Bill, 1962 (L.A. Bill No. 2 of 1962) as amended by the Joint Select Committee be taken into consideration.”

Mr. Deputy Speaker, Sir, at the commencement of Independence we had two broad classifications of land holdings, one the zamindari or proprietary and the other ryotwari. In the proprietary estates or zamindari, there were smaller grants of either